ΠΕΡΙΚΛΗΣ **ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ**

Βίος και Ναυτιλία

«Μιμηταί μου γίγνεσθε»

Στην περίπτωση του Περικλή Παναγόπουλου βίος και ναυτιλία αποτελούν έννοιες ταυτόσημες, και αυτό επιχειρεί να μας δείξει η συγγραφέας Εύα Αρβανίτη-Μιχαλοπούλου στη βιογραφία του Έλληνα εφοπλιστή που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Επτάλοφος. Ακολουθώντας το άστρο του και κυνηγώντας το όνειρό του, εδραίωσε το όνομά του στον παγκόσμιο ναυτιλιακό χάρτη, κάτι που μπορεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης για τις νέες γενιές

Ο Περικλής Παναγόπουλος είναι βέβαιο ότι δεν χρειάζεται συστάσεις. Τόσο η επιτυχημένη πορεία που έχει διαγράψει στο χώρο της ναυτιλίας –με όποιο κλάδο της κι αν έχει καταπιαστεί– όσο και η περιπέτεια της απαγωγής του, πριν λίγα χρόνια, τον έχουν φέρει στο προσκήνιο της επικαιρότητας ουκ ολίγες φορές. Ωστόσο, διαβάζοντας κανείς αυτό το βιβλίο των Εκδόσεων Επτάλοφος έχει τη μοναδική ευκαιρία, μέσα από τη μαρτυρία του βιογραφούμενου και την πένα της κυρίας Εύας Αρβανίτη-Μιχαλοπούλου, να γνωρίσει τον άνθρωπο πίσω από τα πρωτοσέλιδα και τους τίτλους που κατά καιρούς του έχουν αποδοθεί, και να κατανοήσει τις συνθήκες που διαμόρφωσαν το χαρακτήρα του και καθόρισαν τη λήψη κρίσιμων αποφάσεων, κάποιες από τις οποίες μάλιστα θεωρούνται εξαιρετικής σημασίας στον τομέα της ναυτιλίας.

Γιος του επιχειρηματία Σταύρου Παναγόπουλου από το Πλατύ Μεσσηνίας και της Πολίτισσας Ειρήνης Κωνσταντινίδου, που διέθετε σπάνια μόρφωση για τα δεδομένα της εποχής, ο μικρός Περικλής ήρθε στον κόσμο λίγες μέρες πριν την Πρωτοχρονιά του 1935. «*Στην πρώτη επαφή του με τον κόσμο, φαίνεται πως τη ματιά του αιχμαλώτισε ένα γιορτινό καραβάκι, σύμβολο της χριστουγεννιάτικης Ελλάδας, που πρέπει τότε να στόλιζε το μαιευτήριο. Αποκαλυπτικό σημάδι με βαθύτερη προφητική αλληγορία για το θαλασσινό μέλλον ενός γνήσιου Έλληνα, ενός αυτοδημιούργητου καραβοκύρη*». Παρά το ευοίωνο ξεκίνημα της ζωής του γεύτηκε μικρός την πίκρα της απώλειας, χάνοντας πατέρα και αδερφό κατά τη γερμανική Κατοχή.

Από κει και πέρα, αφοσιωμένη προστάτιδα και ακοίμητη φρουρός στάθηκε η μητέρα του. Η μακρινή συγγένειά της με τον Ευγένιο Ευγενίδη έδωσε στον Περικλή το εισιτήριο για ναυτιλιακές σπουδές στην Ελβετία, καθώς και μια θέση στην εταιρεία του. Ο ίδιος δεν παραλείπει να εκφράσει απέραντο σεβασμό και ευγνωμοσύνη για τον άνθρωπο που τον μύησε σε ό,τι έμελλε να κατακτήσει, λέγοντας: «*Ίσως να μην ήμουνα εδώ που είμαι σήμερα, εδώ που έχω φτάσει, χωρίς αυτά που απέκτησα ζώντας κάποια χρόνια της ζωής μου και δη της εφηβικής μέσα στο μεγαλείο του περιβάλλοντος Ευγενίδη*». Τόσο οι

Ο Περικλής Παναγόπουλος εισέρχεται το Σεπτέμβριο του 1988 στη Νέα Υόρκη με το CROWN ODYSSEY, το τότε νεότευκτο κρουαζιερόπλοιο της Royal Cruise Line

άριστες επιδόσεις στα μαθήματα όσο και η μετέπειτα δραστηριότητά του στη Home Lines του Ευγενίδη, και ειδικά όσον αφορά το σχεδιασμό του κρουαζιερόπλοιου OCEANIC, έκαναν τους συνεργάτες του να τον θεωρούν παιδί-θαύμα, ενώ άλλους να τον αντιμετωπίζουν με καχυποψία, ακόμα και με εχθρότητα, ιδίως μετά το θάνατο του ευεργέτη του.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα και μετά από έντεκα χρόνια, ο Περικλής Παναγόπουλος άφησε τη Home Lines για τη θέση του διευθυντή κρουαζιερών της Sun Lines του εφοπλιστή Μπάμπη Κιοσέογλου. Ήταν η ευκαιρία που ζητούσε, όχι μόνο γιατί εξασφάλιζε μ' αυτό τον τρόπο μια σταθερή εργασία, αλλά και γιατί εκπλήρωνε τον πιο μύχιο πόθο του, όπως χαρακτηριστικά δηλώνει: «*Δέχτηκα την πρόταση Κιοσέογλου, διότι θα μου έδινε τη δυνατότητα έπειτα από δεκαπέντε χρόνια ξενιτιάς να επανέλθω στην πατρίδα μου και να δώσω συγχρόνως μια καθαρή εθνική ταυτότητα στο παιδί μου, την Ειρήνη, η οποία γεννημένη στο Λονδίνο και από Ιταλίδα μητέρα είχε πολλαπλές πολιτισμικές επιρροές*».

Ωστόσο, το όνειρο της απόκτησης ενός κρουαζιερόπλοιου δεν τον είχε εγκαταλείψει και, παρότι ριψοκίνδυνο, κατάφερε το 1971 να ιδρύσει τη δική του εταιρεία, τη Royal Cruise Lines.

Σχολιάζοντας ο ίδιος την απόφασή του αυτή αναφέρει: «*Εκείνο που έκανα το 1971-'72 ήταν να πηδήξω από την Ακρόπολη και να πέσω στα μαλακά και όρθιος!*». Πράγματι, όχι μόνο στάθηκε όρθιος, αλλά κατάφερε με τον υπερσύγχρονο στόλο του –GOLDEN ODYSSEY, ROAYL ODYSSEY και CROWN ODYSSEY– να εδραιωθεί στον τομέα της κρουαζιέρας παγκοσμίως και σε συνθήκες άκρως ανταγωνιστικές, κάτι που οφείλει –όπως λέει ο ίδιος– στο ακόλουθο χρυσό του αξίωμα: «*Σε όλη μου την καριέρα δεν απέβλεπα στο κέρδος που θα προερχόταν από την εκμετάλλευση του πελάτη, αλλά εστίαζα με σεβασμό στον άνθρωπο-πελάτη και στην άψογη εξυπηρέτησή του*». Το 1989, προς μεγάλη έκπληξη της παγκόσμιας ναυτιλιακής κοινότητας, πραγματοποίησε την «πώληση του αιώνα», όπως έχει χαρακτηριστεί. Πούλησε τη RCL αντί 300 εκατ. δολαρίων στη νορβηγική Kloster. Επρόκειτο, όμως, για καλά ζυγιασμένη απόφαση, όπως αποδεί- ►